

imaju odgovoriti, da se s njim republika nalazi u slozi. Ipak Hrvoje uza sva svoja obećanja nije bio neutralan, jer je pomogao Šibenik u njegovoj borbi protiv Mlečana, te ga stoga republika pozove 12. siječnja 1411., da se drži svoje obaveze. Međutim nakon uzaludnih pregovora, kako već gore istaknusmo, buknuo je g. 1411. rat između Venecije i Žigmunda. Rat se vodio na dvjema frontama: u sjevernoj Italiji, kamo su prve ugarske čete stigle u rujnu, i u Dalmaciji, gdje se vodila borba osobito oko Šibenika. 1. rujna 1411. vijee u Veneciji javilo je kapetanu svojeg brodovlja u Jadranu, da se u dalmatinskim mjestima, koja još nijesu podložna Veneciji, pripremaju galije za akciju protiv njega. Stoga mu preporučuje skrajnji oprez i daje mu instrukcije, kako da se vlada. Posve je vjerojatno, da se galija spremala i u Korčuli, jer je Hrvoje ipak pomagao mletačke dušmane. Ratna sreća, koja je u početku bila na Žigmundovoj strani, priklonila se napokon Mlečanima. Oni osvojiše Ostrovicu i Skradin. Šibenik im se predade 30. listopada 1412., a u sjevernoj Italiji potisnuše Žigmunda iz mnogih gradova, koje bijaše osvojio. Tako bi on prinužden 23. travnja 1413. sklopiti primirje u Trstu za vrijeme od pet godina na temelju status quo; i Venecija i Žigmund imaju pridržati ono, što su osvojili. Tako je Korčula, zahvaljujući Hrvojevoj diplomaciji i ovom primirju, izbjegla, da već sada dođe pod mletačku vlast.¹²⁰ Da je Hrvoje u ovom ratu bio na Žigmundovoj strani, vidi se iz kraljeva pisma Trogiranima pisanog 15. studenoga 1412., u kojem kralj ističe, kako mu je Hrvoje nudio pomoć u ratu s Mlečanima. Hrvoje nije ipak otvoreno istupao protiv Mlečana iz poznatih nam već razloga. No ovo je i posljednji dokumenat, u kojem nam se Hrvoje pokazuje kao vjeran kralju Žigmundu, jer je do godine izbio takav žestoki sukob između Hrvoja i kralja, da ga je kralj lišio svih njegovih posjeda. Uzrok sukobu su klevete njegovih protivnika kod kralja Žigmunda, koji su bili kivni na njegovu veliku vlast, jer je on vladao u svojim posjedima gotovo kao samostalan vladar. Povod pak same svađe bio je, što je Hrvoje provalio u zemlju Sandalja Hranića, dok je ovaj ratovao protiv Turaka. Hrvoja su stoga nepravom okrivili, da je bio u sporazumu s Turcima. S pismom iz furlanskog grada Feltra javlja Žigmund 16. lipnja, da je oteo Hrvoju sansku župu i darovao je knezovima Blagajskim. Eto sada u ovoj prigodi sjetio se Žig-

¹²⁰ O Hrvojevim odnosima prema Veneciji, ukoliko se tiče naših otoka, Ljubić: Listine VI, na više mjesta.